

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola IV. Hilari papæ ad Leontium, Veranum, & Victurum episcopos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

NOTA.

* *Epistola.*] Huius plurimumque aliarum epistolarum pontificiarum idem & commune esse exordium, patebit facile, si prima Zephyrini, & tertia Fabiani, cum hac tertia Hilari: item si tertia sancti Leonis cum secunda Pelagii, conferantur.

*EPISTOLA IV.

HILARI PAPÆ

AD ^bLEONTIVM, VERANVM, ET VICTVRVM
EPISCOPOS.

Delegat illis Ingenui & Auxanii episcoporum contro-
uersiam, statuitque, vt Cemelenensis ciuitas & Nicaen-
se castellum ad vnius episcopi regimen reuertantur.

*Dilectissimis fratribus, Leontio, Verano & Victuro episcopis,
Hilarus papa.*

MOVEMVR ratione iustitiæ, quæ licet ab omnibus
qui recta sapiunt, debeat custodiri, tum præcipue
Domini sacerdotibus non est temere negligenda, quorum
ceteros informari conuenit institutis. Frater igitur & co-
episcopus noster Ingenuus Ebredunensis, alpium mari-
timarum prouinciæ metropolitanus semper honore subni-
xus, in præiudicium suum, sicut annexa declarant, quæ-
dam nos, petente fratre & coepiscopo nostro Auxanio,
statuisse commemorat, quæ vniuersis in hac eadem causâ
defensionibus contrairent. Siquidem relationibus in no-
stro iudicio recensitis, quas frater & coepiscopus noster
Veranus ad sanctæ memoriæ decessorem meum cum ce-
teris prouinciæ sacerdotibus misit, & apostolicæ sedis,
quæ tunc directa fuerat, responsione patefacta manife-
stum est, nihil postea debuisse tentari, nec ad iniuriam
synodaliū regularum quidquam per obreptionem,
quæ proxime facta est, oportere constitui. Nam licet ex
hoc etiam quod a nobis est elicitum censeatur infirmum,
quia & ipsum insinuatum est exequi noluisse qui meruit;
tamen ne odio vel gratia moueamur, quæ in causarum
disceprationibus esse non debet, ita vestræ caritati cog-
nitionem adnexæ querimoniæ delegamus, vt nihil ad-
uersum venerandos Canones, nihil contra sanctæ memo-
riæ decessoris mei iudicium valeat, quidquid obreptum

Concil. Tom. 9.

Nnn

nobis esse constiterit. ^d Nolumus namque, fratres carissimi, ecclesiarum priuilegia, quæ semper sunt seruanda, confundi; nec in alterius prouincia sacerdotis alterum ius habere permittimus: quia per hoc non minus in sanctarum traditionum delinquitur sanctiones, quam in iniuriam ipsius Domini profilitur, cuius expectatio fructus nostri ministerii non in latitudine regionum, sed in acquisitione ponitur animarum. Habeat itaque pontificium frater & coepiscopus noster Ingenuus prouincia suæ, de cuius dudum ab apostolica sede est illicita cessione culpatus: & custoditis omnibus, quæ super ecclesiis Cemelenensis ciuitatis, vel castelli Nicaensis, sicut diximus, sanctæ memoriæ decessoris mei definiuit auctoritas, nihil ecclesiarum iuri noceat, quod in altera memoratarum a prædicto fratre, ad excludendam cupiditatem, quemadmodum perhibuit, ambitionis alienæ, proxime est episcopus consecratus: sed statutæ correctionis forma permaneat, vt ad vnius antistitis regimen prædicta loca reuertantur, quæ in duos diuidi non decuit sacerdotes. Deus vos incolumes custodiat, fratres carissimi.

N O T Æ.

Qua occasione scripta.

^a *Epistola.*] Epistola hæc scripta fuit ea occasione. Auxanius episcopus per obreptionem impetrauerat, vt Ebredunensis prouincia suo episcopatu quoad iurisdictionem ecclesiasticam subiiceretur. Quod cum in præiudicium Ingenui Ebredunensis episcopi, aliumque maritimarum metropolitani, auctoritate apostolica concessum esset, ad instantiam & querelam eiusdem Ingenui, Leontio, Verano & Victuro causæ inquisitionem & instaurationem iurium Ebredunensis metropolitani delegauit. Aduersus illos qui insana cupiditate laborant, vt suæ diocesis fines dilatent, auream & notatu dignissimam sententiam addidit hæc: *Expectatio fructus nostri ministerii non in latitudine regionum, sed in acquisitione ponitur animarum.* Baron. anno 465. num. 27.

Leontius quis.

^b *Leontium.*] Etiam si hic nulla mentio fiat, cuius ecclesiæ Leontius episcopus fuerit, dubium tamen nullum est Foroiulensem episcopum fuisse, quem Hilarus Arelatensis in funebri oratione de sancto Honorato episcopo prædecessore summis laudibus extulit, & ad quem Sidonii Apollinaris literæ scriptæ reperiuntur, cuiusque sanctus Leo meminit in epistola 89. ad episcopos Galliæ Viennensis. Baronius prædicto loco.

^c *Quidquam per obreptionem, quæ proxime facta est.*] Hoc exemplo constat, aures summorum pontificum falsis ac sinistris accusationi-

bus & relationibus perſæpe oppleri, adeo vt bonos atque innocentes quandoque ex malis informationibus condemnent ac opprimant. Nemo ergo miretur, quod ſanctus Leo Hilarum Arelatenſem, Hilarus pontifex Mamertum Viennenſem, episcopos ſanctitate celeberrimos acerbe exagitarint: cum & in his quæ contentioſiora ſunt, facillimum ſit ſub ſpecie recti vnumquemque decipere.

^a *Nolumus eccleſiarum priuilegia confundi.*] De priuilegiis eccleſiarum antiquitus conceſſis nihil innouandum eſſe, non tantum decretis pontificum, verum etiam publica ſanctione Marciani imperatoris conſtitutum fuit. *Priuilegia*, inquit lib. 12. cap. de ſacroſancta eccleſia, *quæ generalibus conſtitutionibus vniuerſis eccleſiis orthodoxa religionis retro principes præſtiterunt, firma & illibata in perpetuum decernimus cuſtodiri. Omnes ſane pragmaticas ſanctiones, quæ contra Canones eccleſiaſticos interueniunt gratia vel ambitionis elicitæ ſunt, ſuo robore & firmitate vacuatas eſſe præcipimus, &c.* Quid de priuilegiis inuiolabiliter cuſtodendis tenſerit ſanctus Leo, ex eiufdem epiſtolis 53. 54. 55. 89. & 109. cognoscere licet.

EPISTOLA V.

HILARI PAPÆ

AD LEONTIVM EPISCOPVM ARELATENSEM.

De epiſcopatus ſui primordiis.

Dilectiſſimo fratri Leontio, Hilarus papa.

QUANTVM reuerentiæ in ſpiritu Dei, qui ſubditos ſibi inhabitat ſacerdotes, beato Petro apoſtolo & ſedi ipſius deferatur, omnibus arbitror eſſe compertum, quibus paternarum traditionum incorrupta cuſtodia eſt. Quos cum volumus de noſtræ ordinationis primordiis gratulari, opera quæ in nos diuinæ pietatis dignatio oſtendit, ſanctitati tuæ duximus indicanda: vt ipſe primum pro eo quem nobis inuicem ſemper impendimus, præſtante Domino, lateris affectu: deinde vt diſpoſitione tuæ fraternitatis omnibus per vniuerſam prouinciam fratribus & conſacerdotibus innotefcat, quod humilitatem meam dextera Domini viſitare dignata ſit, & mihi apoſtolicæ ſedis regimen non pro merito, ſed pro ſuæ gratiæ abundantiffima largitate commiſerit. Proinde, frater cariffime, quod ſanctitati tuæ præſenti ſermone patefecimus, in omnium fratrum, quemadmodum diximus, notitiam deferre dignaberis: vt ſupplicaturi Domino noſtro Ieſu Chriſto, ſicut exultationis gaudia, ita profutura vniuer-

Concil. Tom. 9.

Nnn ij